

Мъката на творенията на света: Кирил Василев, „Шествието“ (2021). Издателство за поезия ДА.

MARCO VIDAL GONZÁLEZ
marcovidalprofe@gmail.com

Received: May 22, 2023.

Accepted: November 16, 2024.

DOI: <https://doi.org/10.30827/meslav.23.28276>

За да се потопиш в стиховете на Кирил Василев се изисква много сила. Стиховете му пренасят читателя в най-разнообразни сценарии на упадъка на материята на света, като карат съзнанието му да се плъзга измежду най-различни детайли, които ни заобикалят: откъртени неоновы реклами, сметища, крематориуми, масови гробове, планини, реки и пустини, прахът, натрупан върху покъщнината на наследения апартамент, пластмасата, боровете или дори ръцете на болната майка.

Поезията на Кирил Василев е поезия на *нещата*, на творенията на света. Във въображението на читателя се пресъздават упадъчните градски пейзажи, които могат да се видят в много постсъветски градове, без да се забравя политическият и социалният контекст, който съпътства тези места: ширещата се корупция, както и вечното влияние на тоталитаризма.

зад тях са бетонните кули	tras ellos hay torres de hormigón
на новите хотели	de nuevos hoteles
зад бетонните кули е планината	tras las torres hay una montaña
по чийто склонове не расте нищо	en cuyas laderas nada crece
зад планината е каменната река	tras la montaña está el río petrificado
кончетата искат да пият от нея	los caballos quieren beber de él
аз също	yo igual
само камъните убиват жаждата тук	aquí sólo piedras sacian la sed

Из стихотворението „Слънчев удар в Дуръс“
Превод на испански език: Марко Видал Гонсалес

Защото поезията на Кирил Василев не е заклинание на поетичния *Аз* и на преживяванията на страдащия поет, макар стиховете му да предават и преобразяват мъката на поета. Поезията на Василев е песен на разлагащата се материя. На инертната и задъхващата се материя. Поезията му не е сложна като форма, но успява да представи хармонично, красиво и описателно *нещата*, които лишават света от живот. Това е диалектическа поезия, в непрекъснато противопоставяне напред свят, който е в непрестанен транс, пропадащ в своята гибел.

© Univesidad de Granada. Este trabajo está licenciado bajo una licencia CC BY-SA 4.0.

сега си истински излишен свободен от себе си неразличим от разкривените изсъхнали борове от фалиралия мол с откъртени неоновии реклами от улицата със сринатата къща пред която царствено стои изтъбушен фотьойл от комина без фабрика стърчащ като обелиск от безкрайните огради от гофрирана ламарина с разтекли се свастики по тях от изгнилите дървени маси върху които обявват безименни близки на безименни болни от сметищата край реката	ahora de verdad eres prescindible superfluo para ti mismo indistinguible de los pinos torcidos y secos del centro comercial en quiebra con neones descolgados de la calle con la casa en escombros ante la que se planta solemne un sillón destartado de la chimenea sin fábrica erguida como un obelisco de las infinitas vallas de chapa ondulada con incontables esvásticas semiborradas de las mesas de madera podridas en las que comen anónimos familiares de pacientes anónimos de los basureros junto al río
---	---

Из стихотворението „Болница край реката“
Превод на испански език: Марко Видал Гонсалес

Шествието — стихотворението, носещо името на най-новата му стихосбирка, започва с *бягството* на творенията на природата: реките, планините, езерата, пустините, горите, моретата и морските дъна „са тръгнали“. Те ни изоставят, а ние пък оставаме уязвими на безпределния простор на света, сред очевидната болка на *инертното*. Но и неодушевеното също напуска този свят: крематориумите, масовите гробове, кланиците и дори потъналите кораби или ръцете на ампутираниите. Поезията на Кирил Василев е поетика на бягството. На непоправимото и неволно бягство от самия свят.

Ето защо не е изненадващо, че най-новата стихосбирка на Кирил Василев „Шествието“ спечели наградата в престижния и прочут конкурс за поезия „Константин Павлов“, като по този начин затвърждава вече установения му статут на изтъкнат поет и представител на българската литературна сцена на XXI век.

Преводът на поезия изисква знание, съсредоточение, съзерцание и емоция. Въпреки това, да превеждаш поезията на Кирил Василев изисква и много сила, за да може преводачът да усети излятата болка, теглеща се по всички негови стихове. Само така, може да се пресъздаде на друг език неизбежната мъка на смъртта. Мъката на неодушевеното. Мъката на творенията на света.

Генезис

Как се пише стихотворение
сред чували натъпкани с дрехи
на отдавна мъртва старица
как се пише върху дюшек опънат на пода
обсаден от разбити мебели в схватка
за наследствено жилище с почернели тапети
как се пише пред болните ръце на майка ми

проснати като одрани агнета на масата
как се пише под звуците на раздрънкан хладилник
покрит с миниатюрни катедрали и мостове
свличащи се бавно и неудържимо към пода
как се пише сред камари плюшени играчки

Génesis

Cómo escribir un poema
entre bolsas abarrotadas de ropa
de una anciana muerta hace ya tiempo
cómo escribir sobre un colchón tirado en el suelo
asediado por desvencijados muebles pugnando
por heredar un hogar con papel pintado ennegrecido
cómo escribir ante las enfermas manos tendidas de mi
madre
corderos desollados sobre la mesa
cómo escribir bajo el traqueteo de un viejo frigorífico
cubierto de catedrales y puentes en miniatura
deslizándose lenta y atropelladamente al suelo
cómo escribir entre montones de peluches

натъпкани в кошници и кашони като задушени бежанци как се пише край кулите от книги които се издигат и рушат без да ги разлиствам излишно е следобедната светлина блести в екрана на лаптопа не виждам страницата само праха топъл златист космос	apretujados en cestas y cajas de cartón como refugiados sin aire cómo escribir junto a torres de libros que se levantan y caen sin haberlos hojeado irrelevante brilla la luz de la tarde en la pantalla del ordenador no veo la página solo polvo cálido dorado cosmos
---	---

Превод на испански език: Марко Видал Гонсалес